

Nr 6

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 och 5 §§ lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207) dels o c k i ämnet väckt motion.

Genom en den 7 januari 1955 dagtecknad proposition, nr 27, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning om ändrad lydelse av 2 och 5 §§ lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207).

Härigenom förordnas, att 2 och 5 §§ lotteriförordningen den 19 maj 1939 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

2 §.

(Nuvarande lydelse:)

(Föreslagen lydelse:)

Lotteri må — — — — — nämnda område,
att värdet å högsta vinst icke överstiger 5 kronor,

att värdet å högsta vinst icke överstiger 10 kronor eller, där vinsterna utgöras uteslutande av varor, 15 kronor,

att vinstfördelning — — — — — i lotteriet,
samt att, om för deltagande i lotteriet fordras insats, denna icke överstiger 25 öre eller, där vinsterna utgöras uteslutande av varor, 50 öre.

att värdet å högsta vinst icke överstiger 50 öre eller, där vinsterna utgöras uteslutande av varor, en krona.

5 §.

Utan anmälan — — — — — insats, samt
att värdet å högsta vinst icke överstiger 100 kronor.

att värdet å högsta vinst icke överstiger 200 kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1955.

I samband med propositionen har utskottet behandlat en i anledning av densamma väckt motion, nämligen nr 198 i andra kammaren av herr Gustafson i Göteborg.

I motionen yrkas, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i de nuvarande bestämmelserna, att lotterier av i § 3 i lotteriförordningen angiven karaktär får anordnas efter anmälan till polismyndighet, om sammanlagda lottvärdet uppgår till högst 5 000 kronor, och efter tillstånd av polismyndighet om sammanlagda lottvärdet uppgår till högst 10 000 kronor samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig författningstext».

Beträffande propositionens huvudsakliga innehåll må här anmärkas följande.

Förslag framlägges om att höja värdegränserna i lotterier enligt 2 § (basar- och tivoli-lotteri) samt enligt 5 § (tidningslotteri). Dessa gränser har icke ändrats sedan förordningens tillkomst 1939. Högsta vinstens värde i basar- och tivoli-lotterier, som nu icke får överstiga 5 kronor, föreslås skola få uppgå till 10 kronor, där vinsterna utgöres av anvisningar, och till 15 kronor, där vinsterna uteslutande består av varor. Värdet å insats föreslås höjt i lotterier med vinster i form av anvisningar från 25 till 50 öre och i rena varulotterier från 50 öre till en krona. För tidningslotteriernas del föreslås en höjning av högsta vinstens värde från 100 till 200 kronor.

Beträffande de skäl, som ligger till grund för det genom propositionen framlagda förslaget, ävensom i fråga om de skäl, som motionären anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet, i den mån redogörelse härför icke lämnas i det följande, hänvisa till propositionen och motionen.

Nuvarande bestämmelser om rätt att anordna lotteri

Lotteri för vilket tillstånd icke fordras

Enligt lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207) får lotteri i vissa fall anordnas utan särskilt tillstånd. Detta gäller lotterier med karaktär av tivoli- eller basarnöjen (2 §), s. k. egentliga lotterier av ringa omfattning [3 § a)] och smärre s. k. tidningslotterier (5 §).

I 2 § stadgas sålunda, att *lotteri* må anordnas *efter anmälan hos polismyndigheten* minst 7 dagar innan under följande förutsättningar. Lotteriet skall anordnas i samband med offentlig nöjeställning eller tillställning till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål samt bedrivs allenast inom för tillställningen avsett område. Vinsterna skall uteslutande utgöras av varor eller av anvisningar, vilka gäller som betalningsmedel allenast inom nämnda område. Värdet å högsta vinst får icke överstiga 5 kronor och eventuell insats får icke överstiga 25 öre eller, om

vinsterna utgöres uteslutande av varor, 50 öre. Vinstfördelningen skall äga rum i omedelbar anslutning till deltagandet i lotteriet. Lotteri av angivet slag benämnas i det följande *basar- och tivoli*lotteri.

Vidare får enligt 3 § a) lotteri, däri insatser och vinster är till storlek bestämda enligt uppgjord plan — s. k. *egentligt lotteri* — anordnas *efter anmälan hos polismyndigheten* minst 7 dagar innan på följande villkor. Lotteriet skall anordnas i samband med tillställning till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål och bedrivs allenast inom för tillställningen avsett område. Behållningen i lotteriet skall användas uteslutande för det ändamål, till vars förmån tillställningen äger rum. Vinsterna får icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöras av penningar eller värdepapper. Anmälan må icke avse anordnande vid samma tillställning av lotterier med insatser till högre sammanlagt belopp än 3 000 kronor.

Enligt 5 § må lotteri under vissa förutsättningar anordnas i samband med utgivande av tryckt periodisk skrift utan vare sig anmälan eller tillstånd. Högsta vinsten i dylikt s. k. *tidningslotteri* må icke överstiga 100 kronor.

Lotteri för vilket tillstånd fordras

I andra fall än de förut nämnda fordras tillstånd för att anordna lotteri. Tillstånd gives av Kungl. Maj:t, länsstyrelse eller polismyndighet.

För att egentligt lotteri skall få anordnas efter tillstånd av polismyndighet eller länsstyrelse gäller, att lotteriet anordnas till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål eller till svenska konstidkares understöd och uppmuntran samt att vinsterna icke till större del än som motsvarar därå belöpande skatt utgöres av penningar eller värdepapper. Uppfylles dessa villkor, kan *egentligt lotteri* anordnas *efter tillstånd av polismyndighet*, om det bedrivs allenast inom polismyndighetens förvaltningsområde och insatserna icke uppgår till högre sammanlagt belopp än 5 000 kronor [3 § b)]; bestämmelserna gäller dock icke beträffande Stockholms stad. *Egentligt lotteri*, som uppfyller samma villkor, må anordnas *efter tillstånd av länsstyrelse*, om det bedrivs allenast inom länet och insatserna, stämpelavgift däri ej inbegripen, icke uppgår till högre sammanlagt belopp än 30 000 kronor [3 § c)] (*länsstyrelselotteri*). I övriga fall fordras tillstånd av Kungl. Maj:t.

Propositionen

Till grund för propositionen ligger en inom handelsdepartementet upprättad p r o m e m o r i a.

I promemorian framhålles, att *basar- och tivoli*lotterierna — gängse lotterier med sedlar, olika gissningstävlingar t. ex. »peka rätt» och annat,

»chokladhjul» m. m. — ofta ordnas för mycket behjärtansvärda ändamål av barnensdags- och andra föreningar med välgörande syfte, idrottsklubbar m. fl. Å andra sidan ordnas sådant lotteri också ofta för att tillgodose rent merkantila intressen av tivoli- och nöjesparksägare. Den förändring av penningvärdet som skett sedan år 1939 har säkerligen skapat besvärligheter av flera slag för de nu nämnda lotterianordnarna. Det torde sålunda numera vara förenat med stora svårigheter att för 5 kronor anskaffa en förstklassig och attraktiv högsta vinst, som bidrager till att underlätta lottförsäljningen. De låga insatserna medför vidare — i förhållande till nuvarande kostnadsläge — blygsamma netton, som icke ger t. ex. en barnens dagsförening samma möjligheter som tidigare att lämna bidrag till olika ändamål och som ej heller står i rimlig proportion till det arbete som måste nedläggas på lottförsäljning m. m.

Det syntes enligt promemorian motiverat att närmare överväga att höja värdegränserna för basar- och tivoliotterier. Förslag till sådana höjningar framlägges i promemorian. Dessa förslag överensstämmer med dem som upptagits i propositionen.

I promemorian ifrågasättes vidare att höja värdet å högsta vinsten i *tidningslotterier* från 100 till 200 kronor.

Beträffande sådana *lotterier, som kan anordnas efter anmälan till eller med tillstånd av polismyndighet*, erinras i departementspromemorian om att nuvarande maximibelopp tillkom genom en författningsändring år 1949 efter förslag av den s. k. decentraliseringsutredningen. I den proposition i frågan, som förelades 1949 års riksdag (prop. nr 97), framhölls, att det syntes lämpligt att på vissa punkter gå något längre i decentralisering än som motiverades av penningvärdesförändringen, bl. a. med hänsyn till den tillståndssökande allmänheten. I propositionen föreslogs, att maximibeloppet för egentligt lotteri som får anordnas efter anmälan hos polismyndighet höjdes från 1 000 till 2 000 kronor, samt att tillståndsgivningen för egentligt lotteri i form av rent lokala varulotterier med en insatssumma av högst 5 000 kronor överflyttades från länsstyrelserna till polismyndigheterna (dock icke beträffande Stockholm). Riksdagen beslöt för sin del (första lagutskottets utlåtande nr 27, r.skr. nr 209) att höja maximibeloppet för anmälningslotterier till 3 000 kronor.

I departementspromemorian framhålles, att penningvärdesändringen skulle kunna tagas till intäkt för att höja värdegränserna även för egentligt lotteri, som får anordnas efter anmälan hos polismyndighet, eftersom dessa gränser ej ändrats sedan år 1949. Den värdegräns, som då fastställdes, var emellertid högre än som motiverades av den dåvarande penningvärdesförändringen och det kan därför enligt promemorian ifrågasättas om en ytterligare höjning är motiverad.

Värdegränsen för lotteri efter tillstånd av polismyndighet enligt 3 § b) föreslås däremot i promemorian höjd med hänsyn till penningvärdesändringen och på grund av önskvärdheten att avlasta länsstyrelserna en del av det merarbete som uppkommit genom en år 1952 genomförd decentralise-

ring av lotteriärendena. Som gräns för polismyndigheternas tillståndsgivning föreslås 8 000 kronor.

Över departementspromemorian har yttranden avgivits av överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Jönköpings, Kronobergs, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs och Norrbottens län samt Svenska penninglotteriet aktiebolag och Aktiebolaget Tipstjänst. I ärendet har därjämte inkommit framställning från Sveriges tivoliägareförening.

Flertalet av de remissinstanser, som avgivit yttranden över departementspromemorian, har tillstyrkt eller lämnat utan erinran vad däri föreslagits. Värdegränsen för lotteri, vilket kan anordnas efter anmälan hos polismyndighet, bör emellertid enligt länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län höjas till 5 000 kronor. Samma länsstyrelse föreslår, att gränsen för polismyndighetens tillståndsgivning höjes till 10 000 kronor. Några länsstyrelser framhåller, att den arbetsbesparing, som skulle uppkomma, om värdegränsen för tillståndslotterierna höjdes, vore helt obetydlig. Flertalet länsstyrelser har vid sina remissvar fogat från polismyndigheter i länet infortrade yttranden. I ett antal sådana yttranden uttalas, att de nuvarande maximibeloppen om 3 000 kronor för anmälnings- och 5 000 kronor för tillståndslotterier vore tillräckliga och att det med hänsyn till de inskränkningar som gäller för ifrågasatt lotterier skulle möta svårigheter att finna avsättning för större sådana lotterier.

Föredragande departementschefen, statsrådet Ericson, anför i propositionen i fråga om basar- och tivoliotterier samt tidningslotterier följande.

»Det skäl som framför allt framförts till stöd för de nu ifrågasatta höjningarna av ett antal värdegränser i lotteriförordningen är penningvärdesförändringen. När det gäller *basar- och tivoliotterier* har värdet å högsta vinst och insatser icke ändrats sedan förordningens tillkomst 1939. Detta torde, som närmare påpekats i promemorian, medföra att det numera kan föreligga svårigheter vid anordnande av dylika lotterier. Angelägenheten av en ändring har också understrukits av de organisationer som främst sysslar med lotterier av detta slag, Folkets parkers centralorganisation m. fl. Denna uppfattning delas också av övervägande flertalet remissinstanser. Även jag finner en jämkning vara påkallad. Penningvärdesförändringen ger i och för sig anledning till en förhållandevis kraftig höjning, men de relativt begränsade möjligheter till kontroll som myndigheterna har vid dessa lotterier gör att viss försiktighet bör iakttagas. En lämplig anordning synes vara att vinsters och insatser värde är något lägre i lotterier med anvisningar eller polletter som vinster än i rena varulotterier. Enligt min mening är de värdegränser som föreslås i departementspromemorian väl avvägda och de synes ge tillräcklig kompensation för penningvärdesförändringen samtidigt som

de icke torde i nämnvärd grad öka risken för missbruk. Att, som från ett håll föreslagits, införa tillståndstvång vid detta slag av lotterier torde ej i så väsentlig grad minska denna risk att därigenom vunnen fördel uppväger med tillståndsgivning förenade olägenheter. Jag förordar alltså, att 2 § lotteriförordningen ändras så att i lotterier, där vinsterna utgöres uteslutande av varor, högsta vinstens värde skall få uppgå till högst 15 kronor och insatserna till högst en krona samt att i de lotterier, där vinsterna utgöres av polletter eller anvisningar, motsvarande värden fastställles till 10 kronor respektive 50 öre.

Förslaget att höja värdet å högsta vinsten i *tidningslotteri* enligt 5 § till 200 kronor föranleder ingen erinran från min sida.»

Beträffande de sedermera i motionen berörda lotterierna anför departementschefen:

»Någon ändring av värdegränsen för *egentligt lotteri* som får anordnas *efter anmälan hos polismyndighet* enligt 3 § a) anser jag mig med hänsyn till de omständigheter som angivits i promemorian icke böra förorda.

Ej heller finner jag anledning föreslå någon höjning av gränsen för *egentligt lotteri* som må anordnas *efter tillstånd av polismyndighet*. Som skäl för en dylik höjning har angivits förutom penningvärdesändringen önskvärdheten att avlasta länsstyrelserna en del av det merarbete som uppkom genom den år 1952 genomförda decentraliseringen av lotteriärenden. En del länsstyrelser har närmare undersökt, i vad mån förslagets genomförande skulle minska deras arbetsbörda, och funnit att minskningen skulle bli praktiskt taget betydelselös. Det finns anledning förmoda, att förhållandet är detsamma även i andra län. Mot förslagets genomförande talar även den omständigheten att polismyndighetens utökade befogenhet sannolikt skulle utnyttjas i ringa grad. Ett tillstånd av polismyndighet kan nämligen blott avse dennas förvaltningsområde och det torde ej sällan bli förenat med svårigheter att placera ett lotteri med insatser upp till 8 000 kronor inom ett så begränsat område som det här ofta är fråga om.»

Motionen

Det genom motionen framlagda förslaget berör icke basar- och tivoli-lotterierna eller tidningslotterierna utan endast sådana s. k. egentliga lotterier, som får anordnas efter anmälan hos resp. tillstånd av polismyndighet. Beträffande dessa lotterier föreslås, såsom av det föregående framgår, inga ändringar i propositionen.

I motionen anföres bl. a.:

De ideella föreningarna finansierar i betydande utsträckning sin verksamhet genom lotterier. Givetvis är en noggrann kontroll över dessa lotterier nödvändig, men på vissa områden synes lättnader i de nuvarande bestämmelserna kunna genomföras, som skulle bli kostnads- och arbetsbesparande för arrangörerna utan att äventyra en skäligen kontroll.

Vidare erinras i motionen om de av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län i dess remissvar gjorda förslagen och anföres:

Jag vill för min del ansluta mig till sistnämnda förslag. Härigenom skulle länsstyrelserna befrias från en del ärenden, men denna arbetsbesparing torde inte bli så stor att den ensam kan motivera ändrade bestämmelser. Viktigare är att arrangörerna befrias från en hel del formaliteter och kostnader, som uppstår i samband med de s. k. länsstyrelselotterierna. Då t. ex. stämpelavgift ej utgår vid lotterier som anordnas efter anmälan till eller tillstånd av polismyndighet bör vid ändring av § 3 i lotteriförordningen också § 8 i stämpelförordningen ändras i tillämpliga delar.

Enligt 8 § Kungl. förordningen den 19 november 1914 ang. stämpelavgiften gäller, att lottsedel för deltagande i lotteri, som anordnats med Konungens tillstånd, eller för deltagande i sådant efter tillstånd av KB anordnat lotteri, där insatserna uppgår till högre sammanlagt belopp än 5 000 kronor, skall, då lotteriet avser andra värdeföremål än penningar, av lotteriets anordnare före utlämnandet förses med stämpel av 10 öre för varje lottsedel.

Utskottet

I propositionen framlägges förslag om höjning av värdegränserna i basar- och tivoli- och lotterier och i tidningslotterier. Dessa gränser har icke ändrats sedan lotteriförordningens tillkomst 1939, och förslaget har föranletts av den peningvärdesändring som sedan dess ägt rum. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför tillstyrka det samma.

I motionen yrkas, att maximibeloppen för insatserna i vissa s. k. egentliga lotterier också skall höjas, nämligen från 3 000 till 5 000 kronor för lotterier som får anordnas efter *anmälan* hos polismyndighet och från 5 000 till 10 000 kronor för lotterier som får anordnas efter *tillstånd* av polismyndighet. Frågan om en höjning av värdegränserna för dessa lotterier behandlas i propositionen, men föredragande departementschefen har ej funnit anledning föreslå sådan höjning.

Omfattningen av sådana lotterier som får anordnas efter anmälan hos polismyndighet begränsas genom bestämmelser om att de får bedrivas endast i samband med viss tillställning och inom det för tillställningen avsedda området. Maximibeloppen för dessa lotterier höjdes år 1949 från 1 000 till 3 000 kronor. Denna höjning gick väsentligt utöver vad som betingades av den dåvarande peningvärdesförändringen. Av den remissbehandling som föregått propositionen framgår, att behov av en ytterligare höjning av värdegränsen för dessa lotterier i allmänhet icke föreligger. Utskottet vill också erinra om att möjlighet att anordna större lotterier, upp till 5 000 kronor, föreligger om — i stället för att anmälan göres hos polismyndighet — tillstånd sökes hos samma myndighet. För att det enklare förfarandet med anmälan skall förbehållas endast lotterier av relativt ringa omfattning talar även kontrollsynpunkter. Utskottet avstyrker därför motionen i denna del.

Rätten att anordna lotteri efter tillstånd av polismyndighet infördes år 1949 i decentraliseringssyfte och fastställdes att gälla lotterier, vari insatserna icke uppgår till högre sammanlagt belopp än 5 000 kronor. Motsvarande tillstånd hade tidigare meddelats av länsstyrelse, och för rätt att anordna större lotterier fordras alltså tillstånd av länsstyrelse eller Kungl. Maj:t. Från synpunkten att ytterligare avlasta länsstyrelserna en del av deras arbetsbörda synes en fortsatt decentralisering av lotteriärendena med hänsyn till det ringa antalet lotterier i ifrågavarande storleksordning vara praktiskt taget betydelselös. En utökad befogenhet för polismyndigheten att meddela lotteritillstånd skulle vidare, såsom departementschefen framhåller, sannolikt utnyttjas i ringa grad. Sådant tillstånd kan nämligen avse endast polismyndighetens förvaltningsområde, och redan med nuvarande värdegräns om 5 000 kronor föreligger enligt vad som framkommit vid remissbehandlingen flerstädes svårigheter att inom ett sådant område under en begränsad tid finna avsättning för lotterier med högsta tillåtna insatsbelopp. Vid bestämmandet av värdegränsen bör även beaktas, att anordnarna av lotterier icke föranledes att begära tillstånd för större lotterier än de kan avsätta. En för hög värdegräns kan förutom svårigheter för lotterianordnarna föra med sig ansökningar om uppskov med vinstdragning och vid bifall här till försämrade kontrollmöjligheter. Det må också framhållas, att även vid bifall till den i motionen föreslagna höjningen till 10 000 kronor de numera vanliga billotterierna kommer att kräva tillstånd av länsstyrelse. Vad beträffar den i motionen berörda frågan om en minskning av kostnaderna för lotterier mellan 5 000 och 10 000 kronor genom att lotterna i dessa lotterier icke skulle beläggas med stämpel, vill utskottet framhålla, att denna fråga i och för sig kan lösas utan samband med frågan om vilken myndighet som bör vara tillståndsgivande, men utskottet finner ej anledning att i nu förevarande sammanhang närmare beröra detta spörsmål. På grund av det anförda finner utskottet i likhet med departementschefen icke anledning föreslå någon höjning av värdegränsen för lotterier som må anordnas efter tillstånd av polismyndighet.

Utskottet hemställer,

att riksdagen med avslag å motionen II:198 måtte bifalla propositionen nr 27.

Stockholm den 15 februari 1955

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Sunne*, fru Carlqvist, herrar Nils Theodor Larsson*, Grönkvist, Göran Karlsson och Eskilsson*;

från andra kammaren: fru Johansson i Norrköping*, herrar Hagård, Lundberg, Carlsson i Bakeröd, fröken Höjer, herrar Odhe, Bengtsson i Varberg och Rimmerfors.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Sunne*, *Lundberg*, fröken *Höjer* och herr *Rimmerfors*, vilka ansett, att utskottets yttrande bort ha följande lydelse.

I propositionen — — — tillstyrka detsamma.

I motionen yrkas, att maximibeloppen för insatserna i vissa s. k. egentliga lotterier också skall höjas, nämligen från 3 000 till 5 000 kronor för lotterier som får anordnas efter *anmälan* hos polismyndighet och från 5 000 till 10 000 kronor för lotterier som får anordnas efter *tillstånd* av polismyndighet. Dessa lotterier får anordnas endast för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål — såvitt avser tillståndslotterierna också till svenska konstidkares understöd och uppmuntran — och bedrivs i stor utsträckning av folkrörelsernas olika organisationer, vilka härigenom i betydande mån erhåller medel för sin samhällsgagnande gärning.

Vid den departementsbehandling som föregått propositionens framläggande har i en inom handelsdepartementet upprättad promemoria framhållits, att penningvärdesändringen skulle kunna tagas till intäkt för att höja värdegränserna även för egentligt lotteri, som får anordnas efter anmälan hos polismyndighet, eftersom dessa gränser ej ändrats sedan år 1949. Utskottet anser det med hänsyn till den penningvärdesändring som inträffat efter 1949 motiverat att — på sätt föreslagits under remissbehandlingen av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län och nu även i motionen — höja värdegränsen till 5 000 kronor. För en sådan höjning talar även det minskade besvär för lotterianordnarna som skulle bli en följd av att även lotterier mellan 3 000 och 5 000 kronor finge anordnas efter anmälan till polismyndighet och alltså utan att polismyndighetens formella tillstånd avvaktades. Detta skulle enligt utskottets mening icke behöva försämra polismyndighetens kontroll över lotteriets bedrivande.

Beträffande sådana lotterier som får anordnas först efter tillstånd av polismyndighet fastställdes värdegränsen liksom för anmälningslotterierna år 1949. I departementspromemorian föreslogs i fråga om dessa lotterier med hänsyn till bl. a. penningvärdesförändringen sedan 1949 en höjning av värdegränsen till 8 000 kronor. Vid remissbehandlingen har detta förslag i flertalet fall tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har, liksom motionären, föreslagit att gränsen för polismyndigheternas tillståndsgivning sättes vid 10 000 kronor. Utskottet ansluter sig till denna uppfattning. Länsstyrelserna synes visserligen ha haft att handlägga ett relativt litet antal ärenden angående tillstånd till lotterier med ett sammanlagt insatsbelopp mellan 5 000 och 10 000 kronor, men anledningen härtill torde icke vara, att behov icke föreligger av lotterier i denna storleksordning, utan att lotterianordnarna icke velat påtaga sig det besvär och de kostnader ett sådant lotteri till följd av gällande bestämmelser skulle ha medfört. Vid ett genomförande av den i motionen föreslagna höjningen av

värdegränsen kommer lotterier upp till 10 000 kronor, i den mån de anordnas efter tillstånd av polismyndighet, att bli fria från stämpelavgift. Detta skulle vara av betydande värde för folkrörelserna. Såsom i motionen framhålls bör som en konsekvens av nyssnämnda stämpelfrihet sådan ändring göras i stämpelförordningen, att även lotterier mellan 5 000 och 10 000 kronor, som anordnas efter tillstånd av länsstyrelse, göres stämpelfria. Utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad härpå och förelägger riksdagen förslag i ämnet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen med bifall till propositionen nr 27 och motionen II: 198 måtte för sin del antaga följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 2, 3 och 5 §§ lotteriförordningen den 19 maj 1939 (nr 207).

Härigenom förordnas, att 2, 3 och 5 §§ lotteriförordningen den 19 maj 1939¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse:)

(Föreslagen lydelse:)

2 §.

Lotteri må ————— nämnda område,
att värdet å högsta vinst icke överstiger 5 kronor,

att värdet å högsta vinst icke överstiger 10 kronor eller, där vinsterna utgöras uteslutande av varor, 15 kronor,

att vinstfördelning —————
samt att, om för deltagande i lotteriet fordras insats, denna icke överstiger 25 öre eller, där vinsterna utgöras uteslutande av varor, 50 öre.

i lotteriet,
samt att, om för deltagande i lotteriet fordras insats, denna icke överstiger 50 öre eller, där vinsterna utgöras uteslutande av varor, en krona.

3 §.

Lotteri, däri insatser, om sådana fordras, och vinster äro till antal och storlek bestämda enligt uppgjord plan, må, oaktat de i 2 § angivna förutläggningarna icke äro för handen, anordnas

a) efter anmälan ————— anordnat, samt
att anmälan icke avser anordnande vid samma tillställning av lotterier med insatser till högre sammanlagt belopp än 3 000 kronor;
att anmälan icke avser anordnande vid samma tillställning av lotterier med insatser till högre sammanlagt belopp än 5 000 kronor;

¹ Senaste lydelsen av 3 § se SFS 1952:387

(Nuvarande lydelse:)

(Föreslagen lydelse:)

b) i annan ————— värdepapper, samt
att insatserna icke uppgå till högre att insatserna icke uppgå till högre
sammanlagt belopp än 5 000 kronor; sammanlagt belopp än 10 000 kronor;
c) efter tillstånd ————— 30 000 kronor.
Varor, vilka ————— nyss sagts.

5 §.

Utan anmälan ————— insats, samt
att värdet å högsta vinst icke över- att värdet å högsta vinst icke över-
stiger 100 kronor. stiger 200 kronor.

*Denna förordning träder i kraft
den 1 juli 1955.*